

Daarbij is niet in aanmerking genomen dat de waren „software” van klasse 9 enkel „met name” voor het verzamelen en verwerken van bedrijfsgegevens waren aangevraagd. In dit opzicht kan ook verdergaande software het voorwerp van het aangevraagde merk zijn. Bovendien wordt de software van de aanvrager ook gebruikt door ingenieurs en andere personen die niet vertrouwd zijn met zakelijke vaktermen. De beoordeling van het Gerecht berust in zoverre op een onjuiste voorstelling van de feiten.

Verder stelt het Gerecht zich op het standpunt, opnieuw op basis van onjuiste feiten, dat het bestanddeel „ROI” weliswaar verschillende betekenissen in verschillende talen heeft, maar het publiek dit element in samenhang met het woord „ANALYZER” steeds opvat als „Return On Investment”. Het Gerecht geeft blijk van een onjuiste opvatting door te stellen dat het relevante publiek het aangevraagde merk dan zonder verder nadenken zal opvatten als aanduiding van een „instrument voor de analyse van het rentabiliteitspercentage van investeringen”.

Voorts heeft het Gerecht de betrokken waren en diensten onjuist beoordeeld door weigeringsgronden voor hardware te willen aannemen. Na een succesvolle splitsing van het merk is het teken voor deze waren en diensten van de klassen 35 en 42 reeds rechtsgeldig ingeschreven.

Ten slotte is de verwijzing naar succesvolle inschrijvingen in de EU, met name als gemeenschapsmerken, van de hand gewezen op grond dat nationale merken niet in aanmerking mogen worden genomen. Ook hier is uitgegaan van onjuiste feiten.

---

**Beroep ingesteld op 17 november 2010 — Europese Commissie/Republiek Polen**

**(Zaak C-542/10)**

(2011/C 30/41)

*Procestaal: Pools*

**Partijen**

*Verzoekende partij:* Europese Commissie (vertegenwoordigers: Ł. Habiak en S. La Pergola, gemachtigden)

*Verwerende partij:* Republiek Polen

**Conclusies**

— vaststellen dat de Republiek Polen, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt tot wijziging van de richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van richtlijn 97/5/EG <sup>(1)</sup>, of door die bepalingen in ieder geval niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 94, lid 1, van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

**Middelen en voornaamste argumenten**

De termijn voor omzetting van richtlijn 2007/64 in nationaal recht is op 1 november 2009 verstreken.

---

<sup>(1)</sup> PB L 319, blz. 1.

---

**Hogere voorziening ingesteld op 23 november 2010 door Hans-Peter Wilfer tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 8 september 2010 in zaak T-458/08, Wilfer/BHIM**

**(Zaak C-546/10 P)**

(2011/C 30/42)

*Procestaal: Duits*

**Partijen**

*Rekwirant:* Hans-Peter Wilfer (vertegenwoordiger: W. Prinz, Rechtsanwalt)

*Andere partij in de procedure:* Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

**Conclusies**

— het arrest van de Vierde kamer van het Gerecht van 8 september 2010 in zaak T-458/08 volledig vernietigen;

— geïntimeerde verwijzen in de kosten.

### Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gericht tegen het arrest van het Gerecht waarbij is verworpen het beroep van rekwirant strekkende tot vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 25 juli 2008 inzake de afwijzing van zijn aanvraag tot inschrijving van een beeldmerk dat een gitaarkop in de kleuren zilver, grijs en kastanjebruin weergeeft.

Rekwirant voert daartoe vier rechtsmiddelen aan.

Het Gerecht heeft documenten, die voor het eerst samen met het verzoekschrift waren overgelegd, buiten beschouwing gelaten. Rekwirant is van mening dat het louter gaat om verdere uitwerking van het bestaande betoog, zodat deze documenten in aanmerking hadden moeten worden genomen.

Het Gerecht heeft artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 geschonden, daar het geen rekening heeft gehouden met het feit dat bij driedimensionale merken bestaande in de vorm van de waar, onderscheid moet worden gemaakt tussen courante consumptiegoederen en bijzondere waren. Bijzondere waren onderscheiden zich doordat zij volgens de algemene opvatting van het relevante publiek bepaalde onderdelen bevatten die juist een herkomstaanduidende functie hebben. Bijgevolg gelden in zoverre geen bijzondere eisen voor het bewijs van het onderscheidend vermogen. Tegen deze achtergrond volstaat reeds een minimum aan onderscheidend vermogen bij dergelijke onderdelen van waren. Verder is bij de beoordeling van het onderscheidend vermogen niet uitgegaan van de stelregel dat het relevante publiek (beroepsmuzikanten en hobbymuzikanten) weet dat het vanouds gebruikelijk is dat snaarinstrumenten, en ook violen, zoals een stradivarius, worden gekenmerkt door een bijzondere vormgeving van de kop. Het Gerecht heeft evenmin in aanmerking genomen dat bij een beeldmerk, dat enkel het deel van een waar weergeeft dat gewoonlijk ter aanduiding van de waar dient, zoals een gitaarkop, reeds een minimum aan onderscheidend vermogen volstaat.

Het Gerecht heeft het beginsel van ambtshalve onderzoek van de feiten overeenkomstig artikel 74, lid 1, van verordening (EG) nr. 40/94 geschonden, voor zover het met betrekking tot de vraag, in hoeverre een kop bij gitaren een herkomstfunctie heeft, de verhouding tussen regel en uitzondering heeft miskend.

Het Gerecht heeft ten slotte ook het beginsel van gelijke behandeling geschonden, daar het niet in aanmerking heeft genomen dat er ook andere gemeenschapsmerken en nationale merken bestaan die eveneens louter de kop van een gitaar weergeven.

**Hogere voorziening ingesteld op 23 november 2010 door de Zwitserse Bondsstaat tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 9 september 2010 in zaak T-319/05, Zwitserse Bondsstaat/Europese Commissie, andere partijen in de procedure: Bondsrepubliek Duitsland en Landkreis Waldshut**

(Zaak C-547/10 P)

(2011/C 30/43)

Procestaal: Duits

### Partijen

Rekwirant: Zwitserse Bondsstaat (vertegenwoordiger: S. Hirsbrunner, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Bondsrepubliek Duitsland, Landkreis Waldshut

### Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 9 september 2010 in zaak T-319/05 overeenkomstig artikel 61 van het Statuut van het Hof van Justitie vernietigen;
- voor het geval dat het Hof van Justitie de zaak in staat van wijzen acht, beschikking 2004/12/EG van de Europese Commissie van 5 december 2003 nietig verklaren en de Europese Commissie overeenkomstig artikel 122, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie verwijzen in de kosten van de gehele procedure, daaronder begrepen de kosten die in de procedure in eerste aanleg zijn opgekomen;
- voor het geval dat het Hof van Justitie de zaak niet in staat van wijzen acht, de zaak voor afdoening overeenkomstig zijn overwegingen in rechte naar het Gerecht terugwijzen en de beslissing omtrent de kosten aanhouden.

### Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gericht tegen het arrest van het Gerecht van 9 september 2010 in zaak T-319/05 (hierna: „bestreden arrest”). Bij het bestreden arrest is het beroep verworpen dat rekwirant had ingesteld tegen beschikking 2004/12/EG van de Commissie van 5 december 2003 (hierna: „omstreden beschikking”) betreffende de 213e verordening tot uitvoering van het Duitse luchtverkeersreglement ter vaststelling van procedures voor instrumentlandingen en -opstijgingen op de luchthaven van Zürich van 15 januari 2003 (hierna: „213e VU”) in de versie voortvloeiend uit de eerste verordening tot wijziging van de 213e VU van 1 april 2003 (hierna: „de betrokken Duitse maatregelen”).